

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II. Nr. 6731

4 PAGINI - 30 BANI

LUNI 11 IANUARIE 1971

INTEGRAREA TINERETULUI ÎN ACȚIUNEA DE RIDICARE CALITATIVĂ A ACTIVITĂȚII ECONOMICE

PE AGENDA DE LUCRU A ORGANIZAȚIILOR U.T.C.

Ne-am aflat în sala unde s-au desfășurat lucrările conferinței organizate de județean Hunedoara a U.T.C. și ne-am putut astfel face o imagine asupra profunzimii și maturității cu care a fost analizată contribuția tineretului din întreprinderile industriale la îndeplinirea sarcinilor de plan. Faptul este firesc. Hunedoara ocupă locul al treilea în ierarhia județelor privind producția industrială globală realizând mai mult de jumătate din producția de oțel, fontă, și minceaua a fierii, peste 40 la sută din producția de cărbune, precum și importante cantități de cocs, laminat, energie electrică, materiale de construcții. Din cei 63.000 angajați existenți în județ, peste 50 la sută lucrează în industrie, mai ales în cea extractivă, siderurgică și de construcții, reprezentând un detasament viguros, participant activ la îndeplinirea sarcinilor de dezvoltare economică a județului. Anul în care am intrat prima treaptă a noului cincinal însemnă pentru industria județului Hunedoara ca de altfel pentru toate județele țării o nouă etapă de dezvoltare ascendentă și ni s-a părut că se poate de firesc a căuta să descriem obiectivele prin care organizațiile U.T.C. își propun să activeze participarea tineretului, integrarea acestuia în efortul colectiv de îndeplinire integrală a sarcinilor economice. Ne-am adresat tovarășului Viorel Faur, prim secretar al Comitetului județean Hunedoara al U.T.C.

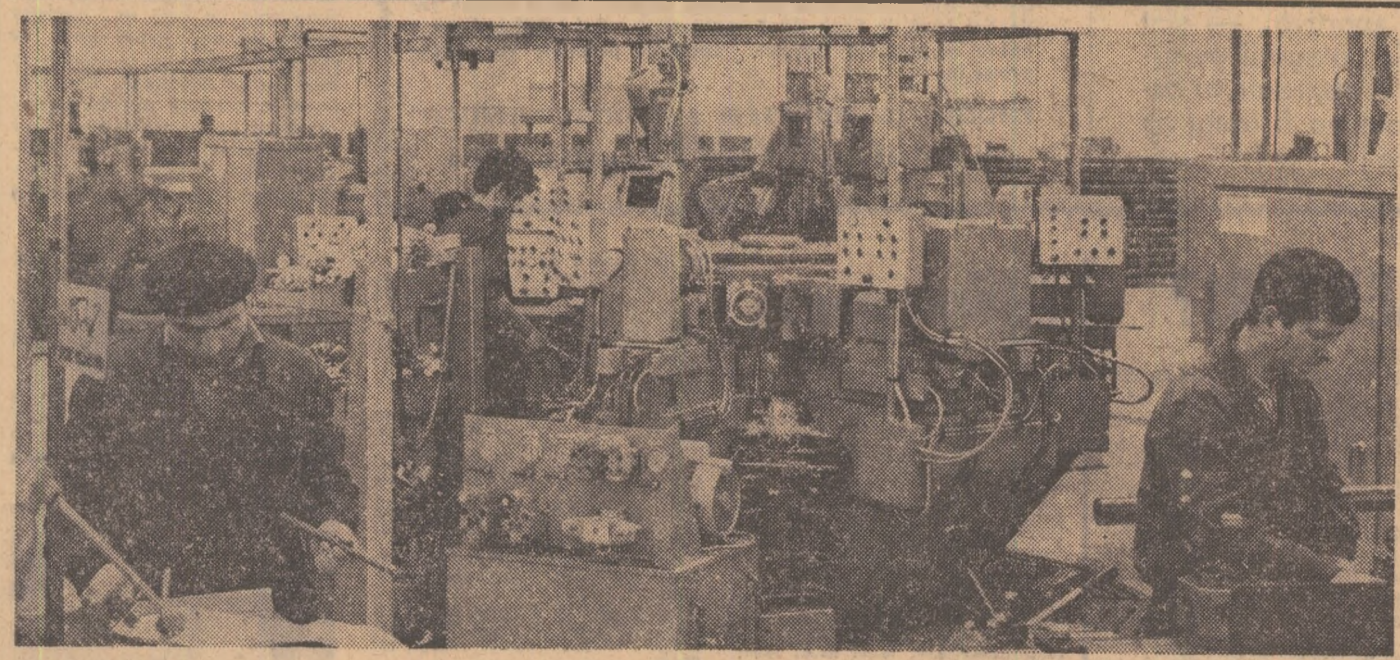
Interviul nostru cu
tov. VIOREL FAUR
prim secretar al Comitetului județean Hunedoara al U.T.C.

O deosebită atenție, după cum se poate înțelege, cunoașterii exacte de către fiecare tânăr a rolului și îndatoririlor ce-i revin în angrenajul producției, aceasta reprezentând condiția indispensabilă pentru a realiza o participare conștientă la care ne referem.

— Ați vorbit doar despre primul pas...
— Evident, este începutul, sarcina primelor zile. Sunt multe de făcut însă pe multiple planuri și ne vom strădui să ridicăm eficiența propriei noastre munci pentru a le rezolva. La conferința organizată județean aminteam că indicele de utilizare a fondului de timp a fost la nivelul județului de numai 94,2 la sută fiind influențat direct de numărul mare al absențelor nemotivate. La exploatarea minieră din Valea Jiului, spre exemplu, tinerii au făcut peste 100.000 de ore om absente nemotivate. Situația se prezintă la fel și în alte întreprinderi. În acest timp

AL. BĂLGRĂDEAN

(Continuare în pag. a II-a)

Interior din Uzina de motoare electrice — Pitești

Primele succese la C.I.A. Piatra Neamț

În condițiile sarcinilor sporite ce le revin în acest prim an al cincinalului, chimistii de la Combinatul de îngrășăminte azotoase din Piatra Neamț au început realizarea prevederilor cu un succes remarcabil: în numai 8 zile ei au obținut suplimentar peste 700 tone de îngrășăminte granulare, cu o structură foarte fină și au livrat beneficiarilor externi 2.300 tone. Totodată, s-au intensificat lucrările de construcție a noului unități — „Azot-4” — care va produce 600.000 tone de uree și amoniac, cantități ce va permite fertilizarea a peste 3 milioane hectare de terenuri arabile. Lucrările de dezvoltare a acestui mari unități, precum și a uzinei de fibre sintetice, antrenează după sine și o însemnată modificare în dinamica populației ocupate în producție. Astfel, în primul doi ani al actualului cincinal, prin intrarea în funcțiune a acestor două obiective vor fi atrași în activitatea productivă circa 2.000 de muncitori chimisti calificați. Venind în îndeplinirea cerințelor sociale ale viitorilor chimisti, organele județene de partid și de stat au propus construirea în anul viitor a circa 5.000 de apartamente în zona de est a orașului Piatra Neamț, a unor complexe culturale, unități sanitare, culturale și baze sportive.

ȘI PROFESORII ÎNVAȚĂ

Prof. univ. dr. docent DIMITRIE TUDORAN, rectorul I.C.P.C.D. DESPRE

Printre profesiunile contemporane care reclamă permanența adaptării la cerințele epocii, cea de profesor poate fi numită în primul rând. Pentru că „produce” materia umană necesară tuturor celorlalte profesii; pentru că se exercită într-o perspectivă foarte largă, pregătind astăzi pe cei care vor intra în producție peste 10 sau 15 ani. În asemenea condiții, perfecționarea profesională a înecat să mai fie doar o chestiune personală a fiecărui slujitor al catedrei. A devenit o problemă de interes național, stratificată într-un sistem de funcționare — se realizează pe mai multe planuri, respectiv printr-o rețea de cursuri realizate în colaborare cu universitățile din țară.

— Statornic prin Directivele C.C. al P.C.R. din aprilie 1968 și, apoi, prin Statutul cadrelor didactice, sistemul de perfecționare, de reciclare a corpului profesoral din învățământul de cultură generală — spun cultura generală intrucit pentru profesorii din învățământul profesional și tehnic există un centru de cercetări pedagogice și de perfecționare cu un statut propriu de funcționare — se realizează pe mai multe planuri, respectiv printr-o rețea de cursuri realizate în colaborare cu universitățile din țară.

— V-ați referit la perfecționare și reciclare în același context. Să înțelegem că aceste cursuri sînt de reciclare în aceeași profesie?

— Nicidecum. Obiectivul cursurilor post-universitare este perfecționarea. Dar, într-un viitor foarte apropiat, profesorii vor trebui să se recicleze, cu alte cuvinte să se pregătească cel puțin într-o nouă disciplină alături de cea inițială, sau într-una foarte apropiată de cea inițială. Un profesor de fizică, să spunem, nu va mai putea fi profesor de fizi-

că dacă nu va stăpîni și specialitatea matematică, poate și chimie. La fel vor sta lucrurile și cu alte specialități.

— Cum sînt concepute cursurile post-universitare?

— Cursurile generale post-universitare sînt de informare științifică, metodică și pedagogică. Ele funcționează în București, Iași, Cluj, Timișoara, Craiova și Brașov, cu alte cuvinte sînt organizate alt de Institutul central de perfecționare cît și de filialele sale. Au ca obiectiv să ofere profesorilor informații cu privire la noile capitole introduse în program pe care nu le-au învățat în timpul studiilor universitare, să le expună ultimele date și cercetări științifice din specialitatea respectivă, noi interpretări și evaluări critice — dacă vorbim de literatură. În plus, să-i înarmeze cu evoluția însăși a metodei de predare. Pentru că și științele pedagogice evoluează și profesorul nu se poate lipsi de cunoașterea cercurilor didactice și metodologice de predare a specialității...

— Această formă de activitate a institutului funcționează ca secție de perfecționare pe lângă Universitate — un prorector al Universității fiind și prorector al Institutului. Cursurile încep la 11 ianuarie în centrele pe care le-am numit, au o durată de 3 săptămîni și un caracter permanent, funcționînd pe tot parcursul anului școlar. De aceste cursuri beneficiază în prezent următoarele discipline: română, matematică, fizică, chimie, științele naturii și pedagogia. Primii cursanți vor fi profesorii care au absolvit universitatea în urmă cu 10—15 ani și, indiferent de anul absolvirii, cei care au urmat cursuri fără frecvență. Cît privește profesorii de pedagogie, lor le sînt cu deosebire necesare: mulți s-au reciclat, dar odată cu reînființarea liceelor pedagogice au revenit la profesia inițială. Au deci nevoie să fie puși la curent cu tot ce e nou în științele pedagogice. O precizare: sînt obligatorii de urmat, din 5 în 5 ani, de toți profesorii, pînă la atingerea stagiului de 25 de ani servicii la catedră.

Tot ca pregătire post-universitară

MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a III-a)

UN INSTITUT FĂRĂ BAZĂ DE EXPERIMENTĂRI ?

Valorificarea rapidă a cercetărilor depinde într-o măsură hotărâtoare de existența în cadrul fiecărui institut a unei baze moderne de experimentări. Altfel, lucrări valoroase își prelungească șederea în dosare, uzîndu-se moral, așa cum se întîmplă în Institutul de cercetări și proiectări de utilaj chimic și rafinării, din rețeaua Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini.

Dar să vedem despre ce este vorba!

o SINGURA STAȚIE MOBILĂ

Evident, dezvoltarea impetuoasă a industriei chimice, una dintre cele mai dinamice în structura economiei naționale, a fost factorul determinant ce a impus înființarea în 1966 a unui institut de cercetări și proiectări pe profil în cadrul construcțiilor de mașini. De atunci au trecut aproape cinci ani, timp în care colectivul de cercetători și proiectanți, încadrându-se de la bun început, cu competență și pasiune, în dialogul viu și eficient dintre industrie și cercetare, a obținut rezultate importante. Totuși, în ciuda eforturilor creatoare ale colectivului și a temelor de cercetare încheiate, ne spune directorul I.C.P.U.C., inginerul V. Velocescu, noi nu am reușit ca în decursul aștor ani să valorificăm, să finalizăm decît un număr redus de studii. Cît privește cercetările propriu-zise, acestea au rămas în dosare așteptînd la infinit să le vină vremea.

— Și vremea nu le-a mai venit?

— Nu!

— Care-i cauza?

— Faptul că inexistența unei baze experimentale ne privează de posibilitatea verificării pe stand a ceea ce am conceput.

— Nu dispuneți de nici un fel de atelier?

— Nu dispunem nici de atelier de executat modele, nici de spații amenajate și dotate cu instalații de conducte pentru a monta pe ele modelele și a face experimentările cerute. Or, fără aceste condiții cercetarea este supusă unor amănări interminabile, și implicit uzurii morale.

Din ancheta întreprinsă astfel în cadrul institutului a ieșit în evidență faptul că această unitate științifică de o mare importanță în construcția de mașini nu dispune la ora actuală decît de o modestă

PRIMA ZI CU ZĂPADĂ, ULTIMA ZI A VACANȚEI!

Detectivi ai clipei fugare, reporterul cu blocnot și colegul său cu aparat de poze și imaginii au pornit-o ieri dimineață într-o explorare pe teritoriul primei duminici bucureștene cu zăpadă.

I. IN MĂRTIȘOR: PANORAMIC LA ORA LINIȘTII IMACULATE. De pe bătrînul deal al Cociocului, din „unghiul de vedere” al unui tânăr arbust goș pe a cărui tîlbiță botanică scrie „Auratum”, orașul aburește în depărtare, încremenit ca o gravură pe argint. În prim plan, la subsuora dealului, curba elegantă a apei doarme fără jocuri de val. Dinspre Mărtișor se aud cîntecul cocoșii. Acolo, somnul Poetului se face și mai adînc sub noua ninsoare. Argezei tradusesse vestita întrebare a lui Villon („Ou sont les neiges d'antan?”) astfel: „Dar ninsoarea-acelui an?” Într-adevăr, peste timp ne vom întreba: „Dar ninsoarea-acelui an (1971) cum a fost?” Iar răspunsul îl consemnăm de acum: A fost o ninsoare îndelung așteptată. Mai cu seamă de către copii...

II. „INDISCIPLINĂ” PE STRADA... PROFESORILOR. Plecăm să-i căutăm pe principalii beneficiari ai ninsoării îndelung așteptate. Primul derdeluș care ne iese-n drum, adună o ceată de voinici „cu multe sănii”, mai toți de la școala nr. 121 și mai toți domiciliind pe austeră Stradă a profesorilor. Numai că acum pe această stradă e... indisiplină. Zarvă mare, sănii în iureș, caramboluri, vehicule cu tâlpeții-n sus și, bine înțelese, bătaia cu bulgări.

PETRE DRAGU
Fotografii: VASILE RANGA

(Continuare în pag. a III-a)

Explorări în cotidian

ANUL ȘI MEMORIA

de ȘTEFAN IUREȘ

Printre cadourile cu mare trecere la răscrucea dintre ani se află și un obiect cu funcție de auxiliar al memoriei: agenda. Indiferent de aspectul ori de calitatea copertelor între care se îngărmădesc filele tipărite cu negru și roșu, valoarea darului rămîne aceeași. Ni se înmînează expresia materială a unui fragment de timp. Aici ne vom nota, cu planurile și sarcinile curente, felia subțire de viață activă a zilei, condiționată de precedenta, înriind-o la rîndul ei pe următoarea, și tot așa pînă la sfîrșitul anului, cînd cifra virșite noastre crește cu o unitate. Așchia, răstînd în gînduri agenda avem revelația întregului, de parcă, îndepărtîndu-ne de potecile alpine, cu umbre și jăriși, cu nenumărați arbori ocultoși și nenumărate stînci călcate cu pasul, îmbrățișăm broșea, într-o privire cuprînzătoare, tot muntele pe care fusesem.

E axiomatic: un an trebuie să fie consemnat într-o operă. Un an din existența noastră nu are posibilitatea (și cine știe dacă dreptul) de a rămîne fixat în amintire fără punctele de sprijin ale unor realizări de seamă, solide. Melancolia deodată din condiția umană considerată unilateral ne-ar traeni iremediabil spațiile goale dintre naștere și moarte. Numai creația, numai fapta conștientă dirijată de aspirațiile și nevoile societății, numai lucrarea în care pasiunea închinăm arderea prezentului și visul permanenței ne salvează anul de uitare. E vorba de anul fiecăruia dintre noi în parte. Anul de înscris în memoria afeclivă.

Oamenii tineri ai acestei țări vor să fie perfect îndreptățiți a reține anul 1971 printre pilonii cei mai înalți ai lucrării care își confundă biografia. Ei știu că aportul de putere, de inteligență și de entuziasm, iar nu numărul de figuri, de coniacuri și de cafele negre consumate în dulce farniente pot să dea consistență unei mișcări de rotație planetară și, cu atât mai puțin unei mișcări de revoluție planetară. Tinerii înțeleg profund, cu inima și cu mintea, că își vor aduce aminte de noul cerc lăuntric al trunchiului figurat în ei numai și numai în măsura în care munca lor, studiul lor, zidirea și cunoașterea lor vor înregistra — în această durată — progrese sensibile. Refuzînd categoric să aibă pete albe în memoria, respingînd cu oroare soluția timpului amorf, nediferențiat, prelin în afara participării proprii, tînăra generație a României intră în cadența cincinalului cu energia celor decisi să fundeze, să înalțe și să desăvîrșescă un obelisc memorabil.

Iată de ce fiecare filă a agendei de-abia începută trebuie să fie densă.

ÎN PAG. A III-A

- BASCHET: Despre disciplină
- HANDBAL: Revelații și decepții
- SPORT

De ce sînt goale amfiteatrele sportului studentesc? (partea a doua a raidului nostru prin centrele universitare din țară)

SERIALUL „SCÎNTEII TINERETULUI”

În pag. a 2-a: O STICLĂ LA MARGINEA PĂDURII... de HARALAMB ZINCĂ

Un serial din ciclul „DOSARE ÎNCHISE ALE MILIȚIEI ȘI SECURITĂȚII”

Începînd cu acest număr, în fiecare săptămînă cite un caz povestit în trei episoade

INTEGRAREA TINERETULUI IN ACTIUNEA DE RIDICARE CALITATIVĂ A ACTIVITĂȚII ECONOMICE

(Urmare din pag. 1) pierdut, se puteau produce 35 000 tone cărbune, 15 000 tone fontă, 10 000 tone oțel, 17 000 tone laminată. Acum când sacăunile de plan sînt superioare celor din 1970...

biectul nostru. Din același document am reținut ideea, foarte interesantă și utilă, că munca voluntar patriotică și în îndreptățată spre realizarea sarcinilor de plan ale întreprinderilor. Vreți să ne explicați? — Din acest punct de vedere putem afirma că deținem o bună tradiție. Anul trecut, cele mai multe ore de muncă patriotică au fost efectuate la fabrica de cărămidă de la Pricuz și Vața...

În cinstea celei de a 50-a aniversări a P.C.R. participați la

CONCURSUL DE FOTOGRAFII AL „SCINTEII TINERETULUI”

Punindu-și paginile la dispoziția cititorilor și colaboratorilor săi din întreaga țară și de toate vîrstele, fotografi amatori sau profesioniști, ziarul nostru își propune să se constituie, prin intermediul tiparului, într-o expoziție permanentă, cuprinzînd imaginile cele mai sugestive și mai realizate artistic, imagini dedicate temei:

PATRIA — ÎN ANII SOCIALISMULUI

Portrete ale colegilor de generație, ale dascălilor îndrăgiți și ale tovarășilor de muncă vîrstnici, peisaje definitorii pentru dezvoltarea tuturor județelor, pentru avîntul multilateral al patriei noastre, instantanee semnificative desprinse din viața cotidiană (scene de muncă și învățătură, momente din activitatea cultural-artistică și sportivă), — sînt numai cîteva dintre multele categorii de subiecte și modalități ce pot fi abordate în cadrul concursului nostru, care va fi dotat cu următoarele:

PREMII

Pentru profesioniști: Un premiu întâi în valoare de 1 500 lei, un premiu doi în valoare de 1 000 lei, un premiu trei în valoare de 500 lei, cinci mențiuni a câte 300 lei, fiecare. Pentru amatori: Un premiu întâi în valoare de 1 000 lei, un premiu doi în valoare de 700 lei, un premiu trei în valoare de 300 lei, cinci mențiuni a câte 200 lei fiecare. Lucrările pentru concurs (însoțite de cîștig negativ) vor fi trimise redacției pînă la data de 1 mai inclusiv. Cele mai bune vor apărea în paginile ziarului. Lucrările premiate vor fi cuprinse în

EXPOZIȚIA DE FOTOGRAFII A „SCINTEII TINERETULUI” care va fi deschisă ÎN CINSTEA CELEI DE A 50-A ANIVERSĂRI A P.C.R.

FĂRĂ BAZĂ DE EXPERIMENTĂRI?

(Urmare din pag. 1)

stație mobilă de experimentări, obținută și utilată cu mari eforturi. Dar cum este și normal, cu o astfel de stație nu se pot realiza experimentări, ci cel mult un ajutor tehnic imediat pe care de altfel institutul îl acordă, la cerere unor întreprinderi.

fată decît cauza pentru care toate cercetările întreprinse din 1967 încocau s-au prăbușit... au de an. Uzinele constructoare de utilaj chimic, care aveau anumite obligații față de I.C.P.U.C., fiind în cadrul aceluiași direcții generale de utilaj chimic și rafinării din M.I.C.M., (iar acum în cadrul a celeiași centrale), nu au catadicisit să dea o mîin de ajutor, cu toate că institutul apelase de nenumărate ori la ele. Or, trebuie spus că cercetările în cauză, odată aplicate, ar fi contribuit din plin la ridicarea calitativă a unor produse, la sistarea unor importuri de materiale și aparate. De exemplu, Uzina de utilaj chimic „Grivița Roșie”, care se află în aceeași incintă cu I.C.P.U.C., precum și Uzina de utilaj chimic Ploiești, trebuiau să execute la un moment dat modele experimentale și utilaje pentru dotarea unor instalații. Mai precis, urmau să execute prototipul unor schimbătoare de căldură, suplînind în felul acesta existența atelierelor de execuție din cadrul institutului. Dar întreprinderile, al căror orizont nu trece dincolo de sarcinile de plan imediate, pierzînd perspectiva, au bîrîat orice dialog creator cu cercetarea cu toate că documentația pentru executarea prototipurilor era realizată încă din

prima parte a anului 1968. Mai mult, nici forurile în drept din cadrul ministerului — respectiv direcția generală de resort, iar în prezent centrala industrială de resort — n-au intervenit pentru a pune lucrurile la punct. S-ar fi cîștigat astfel timp pentru realizarea unei game largi de utilaje destinate industriei chimice, iar I.C.P.U.C. s-ar fi putut ocupa în continuare de cercetarea eficacității schimbătoarelor de căldură și de determinarea parametrilor pentru telerale de fracționare.

Ministerul, după cum a rezultat din discuția avută cu tovarășul ing. Armand Vasiliu, șeful serviciului de cercetări din M.I.C.M., n-a căutat o soluție care să scoată din anonimat nu numai niște cercetări, dar chiar un institut.

TOTUȘI ALTE MINISTERE RĂSPUND PROMPT

Dacă Institutul de cercetări și proiectări de utilaj chimic n-a devenit un simplu producător... de „hîrtie”, cum a recunoscut și inginerul Armand Vasiliu, aceasta s-a datorat în primul rînd, perseverenței și dăruirii întregului colectiv de cercetare și proiectare care nu s-a necunoscut nici o clipă învins de indiferența uzinelor sau a centralei industriale de resort și a căutat în alte ministere parteneri pe care să-i intereseze în valorificarea cercetărilor ce așteptau în dosare. În al doilea rînd, ministerele solicitate au evaluat la justa lor valoare cercetările care li se ofereau și au dat o mîin de ajutor eficient și prompt, salvînd milioane de lei. Astfel, rezultatele

teinei referitoare la talere au putut să fie experimentate la Ploiești, iar pentru schimbătoare de căldură s-a cointerstat grupul industrial de petrochimie din Borzești, care a fost de acord nu numai ca institutul să realizeze experimentările necesare în standurile lui, dar și să finanțeze în continuare cercetările. Dar pînă a sîntu au așteptat nu mai puțin de doi ani. În loc să fie valorificate încă din 1968, ele trebuie să aștepte acum nejustificat pînă în 1972. După calculele făcute, s-au pierdut astfel 16 milioane de lei, dacă avem în vedere că prin cercetările privind telerale se realizau pe an economii antecalculabile în valoare de 5 milioane de lei, iar prin cele privind schimbătoare, 3 milioane de lei. Dar nu numai aceste două cercetări au fost amîinate din cauza existenței în noi baze experimentale proprii în cadrul I.C.P.U.C. și a nepăsării organelor în drept. Așa după cum a reieșit din ancheta întreprinsă în institut mai sînt și alte cercetări valoroase care au fost sau mai sînt în impas și care aplicate ar fi condus, cu siguranță, la numeroase economii cu valoare de multe milioane. Mai mult, pe baza experienței acumulate în acest rîstimp, s-ar fi putut realiza alte lucrări.

Desigur, acestei stări de lucruri, paradoxală față de mersul general al cercetării din țara noastră trebuie să i se pună capăt. M.I.C.M.-ul, prin centrala industrială de resort, e cazul să întreprindă cu simț de răspundere măsurile care se impun.

CRONICA FILMULUI

SEMNALE PE DRUM URSUL ȘI PĂPUȘA

Răscăierarea morală a unui infractor, încadrarea lui în societate, argumentele reabilitării lui — felul în care muncă și trăiește cu reprezentat în cinematografie un aspect tematic aparte, dificil prin implicațiile unui didacticism acid. În „Semnale pe drum”, filmul realizat de Polanski, eroul este un șofer care după cîțiva ani de închisoare, reîntors în libertate, ajunge șeful tehnic al unei baze de transporturi auto pe un șantier îndepărtat. Trăiește, rînd pe rînd, într-o scurtă perioadă de timp, deziluzia căsătoriei distrușe, neîncrederea colegilor mirați de fermitatea cu care nu permite micile abuzuri, goma aceluia de exorocheri discrete, denunțată în mod burlesc ciobănesc... E o confruntare deschisă a personajului principal cu mentalitatea celor de la șantier, cu șoferii care lucrează de mîntuială, cu directorul bazei care este indolent și

„Ursul și Păpușa” (Sala Savoy); MICUL INFERN — ora 19.30; (Cal. Victoriei); LOGODNICILE ATERIZEAZĂ LA PARIS — ora 19.30.

Comedia francezului Michel Deville n-are nimic de-a face, cum desigur bănuțtează toată lumea, cu eroii fabulă, ci doar cu cinematograful lejer. Cu subiect, filmul e un fel de „Steaua fără nume” vulgarizată, în care o Monă — acum Felicia — asediază îndelung, cu toate armele unei seducții feminine explozive, pe un Mitrov, violoncelist în orchestra Radioteleviziunii franceze. Și dacă această Felicia este interpretată de Brigitte Bardot, iar timidul instrumentist de Jean-Pierre Cassel, putem valida încrederea realizatorilor în succesul de public al filmului. Se poate spune foarte multe despre „Ursul și Păpușa”, despre inconsistența scenariului, mai ales în partea lui finală, cînd își pierde orice fel de logică dramatică, dar și despre acuratețea imaginii și frumusețea muzicii clasice care reprezintă — cînd nu e întreruptă de „ah”-urile sentimentale violente ale lui B. B. ori de demarajul unor automobile — sonorul filmului.

Singular interes al acestei glume cinematografice îl constituie doar atenția cu care se poate urmări felul în care Michel Deville reușește să nu împingă lucrurile prea departe, să pună perdea unui comic de situații cum fără perdea. Oricum, în li-mitele unei asemenea specii de film, trebuie să recunoaștem că „Ursul și Păpușa” e salvat de un aer ironic în care cele două vedete — Bardot și Cassel — „respiră” bine. TUDOR STĂNESCU

Cinema

URSUL ȘI PĂPUȘA - rulează la Patria (orele 11.30; Gala Minus-ul CINECELE MARI — ora 20.30), Capitol (orele 8.45; 10.45; 12.45; 15; 17.15), Favorit (orele 9.15; 11.30; 13.45; 15; 18.15; 20.30). CRIMA ȘI PEDEPSĂ - rulează la Capitol (ora 19.15). B.D. ÎNTRĂ ÎN ACTIUNE - rulează la Central (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21), Gloria (orele 8.30; 12; 15; 17.30; 20), Modern (orele 8; 10.30; 12.45; 15; 18.15; 21). GENOVEVA DE BRABANT - rulează la Sala Palatului (orele 17.15; 20.15), Luceafărul (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.45), București (orele 8.30; 10.30; 12.30; 14.30; 16.30; 18.30). SARADA - rulează la Festival (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21), Feroviar (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21), Metodia (orele 8; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.45). SEMNALE PE DRUM - rulează la Victoria (orele 8.15; 11.30; 13.30; 15.30; 18; 20.30). PRIMUL CURIER - rulează la Lumina (orele 13.30; 20.30). CAPCANĂ - rulează la Lumina (orele 9.15; 11.30; 13.45; 16). FABLIC MAGICIANUL - rulează la Doina (ora 10). PĂSĂRILE - rulează la Doina (orele 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30). PENTRU PAȘI ȘI COLABORA-RE INTERNAȚIONALĂ - film dedicat participării, președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, în Sesionele Jubiliare a O.N.U. și vizitei în S.U.A. Vizita de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu în județele Satu Mare, Maramureș și Sibiu. Prietenii de vatră veche - rulează la Timpanul Noi (orele 9.15; 11.30; 13.45; 16; 18; 20.30). POMUL DE CRĂCIUN - rulează la Grivița (orele 8; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.30), Aurora (orele 9.30; 12; 15.45; 18; 20.15), Tomis (orele 9.30; 12; 15.15; 17.45; 20.15). SEMNALE PE DRUM - rulează la Buzzești (orele 8.15; 11.30; 13.30; 15.30; 18; 20.30). STĂPIN PE SITUAȚIE - rulează la Buzzești (orele 18; 20.15). VAGABONDUL - rulează la Da-tele (orele 8.30; 12; 15.30; 18), Lira (orele 9; 12.30; 16; 19.30), Arta (orele 9; 12.30; 16; 19.30). ÎN CHEARELE INVIZIBILE ALE DOCTORULUI MABUSE - rulează la Bucegi (orele 18; 18.15; 20.30). CĂPITANUL FLORIAN - rulează la Unirea (orele 15.30; 18; 20.15), Mosilor (orele 15.30; 18; 20.15). CALUGARITA DIN MONZA - rulează la Drumul Sării (orele 15.30; 17.45; 20). FEMEIA SĂ SE TEAMA DE BARBĂ - rulează la Giulești (orele 15.30; 18; 20.30), Flamura (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21). 100 DE CARABINE - rulează la Cotroceni (orele 14.30; 16.30; 18.30; 20.30). KING KONK EVADEAZĂ - rulează la Crîngasi (orele 15.30; 18; 20.15), Munca (orele 15.30; 18; 20.15). CIRC FĂRĂ FRONTIERE - rulează la Floresca (orele 15.30; 18; 20.30), Flamura (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30). RĂZBUNAREA ȘENITULUI - rulează la Vîtorul (orele 15.45; 18; 20.15), Rohova (orele 15; 17; 19; 21). Z - rulează la Mîria (orele 10; 12.30; 15; 17.30; 20). AMINTIRI DE A TE NASTE - rulează la Poplar (orele 15.30; 18; 20.15). SOARELE ALB AL PUSTIULUI - rulează la Flacăra (orele 15.30; 17.45; 20). DE ȘAPTE ORI ȘAPTE - rulează la Vitan (orele 15.30; 18; 20.15). DEPARTE DE LUMEA DEZ-LĂNTUITĂ - rulează la Progresul (orele 15.30; 19). ÎMPUSCĂTURĂ PE PORTA-TIV - rulează la Pacea (orele 16; 18; 20). AMINTIRI BUCUREȘTENE - rulează la Cosmos (orele 15.30; 18; 20.15).

Teatrul „Lucia Sturdza Bulevardului” (Schitu) Măgureanu; LEONCE ȘI LENA — ora 20; (Sala Studio) PURICELE ÎN URECHE — ora 20; Teatrul Mic; PATZA CARE A FĂCUT O MI-NUNTE — ora 20; Teatrul „C. Tr-

SERIALUL „SCINTEII TINERETULUI” • SERIALUL „SCINTEII TINERETULUI” • SERIALUL „SCINTEII TINERETULUI” • SERIALUL „SCINTEII TINERETULUI”

DOSARE ÎNCHISE ALE MILIȚIEI

de HARALAMB ZÎNCĂ

I. MAȘINA MISTERIOASĂ

• RAPIREA DE LA KM. 33. • UN „RENAULT” MISTERIOS. • ALARMA.

Inginerul Nicolae T. își manifesta deschis nemulțumirea: bom-bănea, parlamenta, încerca în fel și chip să-și convingă zi-lierii de pe lotul de care răspundea că avea dreptate. Era într-o simbrăt — 26 iulie 1969 — către ora prînzului, iar „flotanții” șan-terului, coborîți de prin satele montane ale regiunii, doreau să plece ceea mai devreme decît în alte dați. Inginerul, desigur, avea

dreptate — lotul de la km 33 — Voineasa ar fi putut să rămînă în urmă cu îndeplinirea planului. Dar ce să-i faci cînd ai de-a face cu zîlierii? Astăzi îi ai, mine nu-i mai ai... Vorbele sale rămineau fără nici un ecou. Colac peste pupăză, mai era și un șofer care-l tot vîra într-una sub nas, spre semnare, năstă foaie de parcurs. Deodată, pe cînd nemulțumirea-i atinsese apogeul, se pomeni față-n față cu un necunoscut. — Dumneavoastră sînteți șeful șantierului? Întrebă acesta pe un ton autoritar, ca și cînd ar fi vrut să-l la rost. — Nicolae T. îl citări dîintr-o privire — oaspetele neașteptat era un bărbat ocoline, de statură potrivită, în vreo 45 de ani, cu o față rotundă, cu sprîncene subțiri și ochii ferți de lentilele unor ochelari de soare. Răspunse: — Da, eu sînt. Ce dorți? — Aștepți pe șantier pe un oarecare Monceanu Cheorche? Inginerul simți în întrebarea necunoscutului o notă însușantă. Îl aruncă șoferului, care pînă atunci îl tot îmboldise cu foile de parcurs, o căutătură de parcă ar fi vrut să vadă dacă și el sesizase înshurarea cicătorului. Înlăță a neputință din umeri — putea oare să-și mînte pe toți? Iată că nici șoferul nu-l știa. — Mă rog frumos, cu cine am onoarea? — Pe chipul necunoscutului răsări brusc o expresie gravă. Uțin-du-se parcă încutudat la cei doi, duse mîna la buzunarul de la spatele pantalonului, scoase o legitimă și o arătă de la distanță. — Sînt de la M.A.I., lămuri necunoscutul după ce-și plimbă legitimăta pe sub ochii inginerului. Acesta se posomorî — asta-i mai lipsea pe șantier. — Monceanu, ați spus? Întrebă N. T. Personal, nu-l cunosc, dar să vedem... să-l căutăm... — Se îndreptă spre bîrăcile dormitor. Nu ajunseră pînă acolo: le tăle calea un zîlier. Inginerul îl oprî. — Mă, tu cunoști pe un Monceanu? — Îi știu... e ala... mecanic de moto-compresor. — Aha! se lămuri N. T. Satisfăcut că aflase, în sfîrșit, cine este eel pe care-l căuta milîția. E aici, nu știu sau a plecat? — E pe-aceluia... la „Alimentara”, în baracă Să-l chem? — Du-te și cheamă-l! Rămăseră locului, iar inginerul, ros de curiozitate, își luă înima-n dîm: — A făcut ceva? — Mda... A făcut! Clătină necunoscutul din cap. Da, da, a făcut. Și după felul cum rostise cuvintele, se putea lesne înțelege că acel Monceanu săcîrise lucruri destul de grave. Cîteva minute se scuseră într-o tăcere penibilă. Se iei, în cele din urmă, și Monceanu — un tînăr de 19 ani, frumos, cu fața bron-zată de soare. Își cumpărase o piine și venea cu ea de parcă ar fi vrut s-o ofere în dar șefului de șantier. — M-ați chemat, tovarășe inginer? Zîmbea cu o inocență de-zarmantă.

Bărbatul cu ochelari de soare îl măsură cu asprime din tălpi și pîin-din creștet. — Te caută cineva de la milîția... — Dumneata ești Monceanu? Se vîri necunoscutul în vorbă. — Da. — Du-te și lasă piinea în baracă și vino înapoi! îi porunci el. Descumpănit, Monceanu îl aruncă inginerului o privire fugăd, apoi, ascultător, se duse la dormitor să lase piinea, de unde se înapoie imediat. Mai zîmbea încă. — O să vîi cu mine, la Brezoi, să ne dai o declarație! îi porunci din nou necunoscutul, după care, salîndu-l pe inginer rece și distant, se îndreptă urmat de Monceanu spre autoturismul de staționa la vreo 20 de metri de barăci, pe șoseaua în lucr. Ur-mărindu-l cu privirea, inginerul descoperi mașina și-și aminti că o mai zărise — trecuse, nu cu mult înainte, spre Voineasa. În drum spre mașina care aștepta, Monceanu nu-și pierdu-se buna dispoziție. Brezoiul era aproape, va da, dacă va fi cazul, declarația ce i se va cere și gata... În clipa aceea, se pomeni în-trebindu-se mirat: „O declarație? În legătură cu ce?!” — Căută să întrebhe cu glas tare: — Ce declarație trebuie să dau? — În legătură cu ceea ce ai făcut alaltăieri seara, i-o reteză celălalt. Monceanu nu prea înțelegea de ce individul îi răspundea cu atita dășmănie. Se liniști însă spunîndu-și că la Brezoi lucrurile se vor lămuri și omul, cu siguranță, își va cere scuze. Ajunseră la mașina. Numai atunci tînărul constată că necunoscutul cu ochelari jmurii venise însoțit de doi bărbați ce-l așteptau instalați pe bancheta din spate. Cînd îl zări pe Monceanu, unul din ei coborî și-l pofti să treacă pe locul său, lîngă un bărbat blond și pletoș ca un hippy, iar te se așeză lîngă șofer — insul care venise să-l ia de pe șantier. Înainte de a porni mașina, șoferul se răsuci spre Monceanu și-i puse pe ochi o pereche de ochelari „orbi”. Din clipa aceea, tînărul nu mai vedu nimic în juru-i. — Ce-i asta? reacționă el. — Așa se obișnuiește, i se explică. Se obișnuiește? Unde? Vîzuse că se practică asemenea metode, dar în filme străine. La noi nu auzise desme așa ceva. Mai ales că mergea să dea o declarație! Dar gîndindu-se că va dura puțin, tăcu. Inginerul Nicolae T. văzu de la locul său cum autorismul se puse în mișcare. În clipa următoare, observă pe tablău din spate a Renault-ului înțilăta „B” și, fără să vrea, se miră că milîția pu-tădeam trimisese după Monceanu o mașină din Capitală. Da? pofti să știe în zilele noastre cum e și tehnica asta polițistă?!

— Las' că declarî tu totu', la Brezoi! îi răspunse amenințător cel de la volan. — Monceanu nu mai scoase o vorbă. Își încordă toate simțurile — se aflau, într-adevăr, în drum spre Brezoi. După un timp, mașina oprî. Nu văzu, dar îl auzi pe cel de la volan coborînd, apoi în-departîndu-se. În sufletul tînărului înflori o speranță — o dată ajuns la milîția, va da în sfîrșit declarația și din nou va fi liber. Curînd, însă, cel care-l ridicase de pe șantier, se înapoie. — I-auz, dom'le, șeful a plecat, spuse el supărat, Mergem la Vilcea. Tovarăși săi nu reacționară în nici un fel. Soarele dogorea, ca-roseria mașinii se încinsese. Pînă la Rîmnicu-Vilcea era o bucată bună de drum. Mașina porni din nou în cîteț, iar Monceanu suspînă necădit. După un ceas și ceva, își dădu seama că Vilcea rămîdese în urmă. Deodată, șoferul frînă, mașina se oprî. — Dă-te fof! se porunci. Monceanu așteptă să i se ridice ochelarii, dar însoțitorii săi nu făcuseră gestul acesta. I se deschise portiera Cobori o dată cu celălalt. Jur-împrejur dănuia o linște odăncă și tînărului nu-l fu greu să priceapă că Renault-ul se oprise în cîmp. — Unde mă duceți? Întrebă el trădîndu-și îngîhțorarea. — Să-ți arăt fața pe care ai săvîrșit-o alaltăieri noapte, răsund explicația celui care-l ridicase de la km 33. — N-am săvîrșit nimic, se apăra Monceanu și-și smulse ochelarii. Ca într-o străfulgerare, zări, la lumina zilei, împrejurimile rucuo-nosce porțunele de șosea între comunele Tăbănești și Galicea, spre Băbeni. Cel de la volan îl bruscă, îi puse din nou ochelarii și-l împinse spre pîdurea ce urca în pantă chiar de la marginea dru-mului. E simbrăt. Programul zilei e redus și la Inspectoratul Milîției județului Vilcea. E drept, căpitanul Cheorche Mănăilă, șeful „Judi-ciarului”, plecase acasă ceea mai tîrziu, dar asta nu-l necădise prea mult, căci după părerea sa, pentru a-și petrece ceasurile de odihnă și destindere în sinul familiei îi mai rămînea la dispoziție timp suficient. Intenționa să-și ia neaoșta, copții și să evedeze undeva la munte, pe la vreo cabană. Tocmai terminase masa și se pregătea să-i prezinte șoșiei planul... evedădîr, cînd sună tele-fo-nul. Se uită încutudat la aparat. Ajuristul, suna tocmai cînd îl-era viața mai dragă. Ridică receptorul fără plăcere; necunoscut deîndată oștea ofiterului de serviciu. — Tovarășe căpitan, vă raportez că la spitalul de adulți din lo-calitate a fost adus un tînăr într-o stare extrem de gravă. Arsurî cu vitriol. Victima pretinde că a fost răpît de pe șantierul I.C.T.-Voineasa, lotul de la km 33. — Răpît? P e plecam căpitanul. (VA URMA)

AGENDA

NICOLAE CEAUȘESCU, Secretar general al Partidului Comunist Român, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și ION GHEORGHE MAURER, Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, au adresat tovarășului ENVER HODJA, Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania, tovarășului HADJI LESEHI, Președintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Albania, și tovarășului MEHMET SHEHU, Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania, următoarea telegramă:

In numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal, vă transmitem dumnea-voastră și poporului frate albanez calde felicitări și cele mai bune urări cu prilejul celei de-a XXV-a aniversări a proclamării Republicii Populare Albania.

Poporul român se bucură din toată inima de realizările importante obținute de poporul albanez în construcția socialistă și îi urează noi succese pe calea dezvoltării multilaterale a Republicii Populare Albania.

Folosim această ocazie pentru a exprima din nou convingerea că relațiile de prietenie tradiționale și colaborare fructuoasă dintre partidele și țările noastre se vor adânci neîntrerupt în interesul popoarelor române și albaneze, al cauzei socialismului și păcii.

Și profesorii învață

(Urmare din pag. 1)

tară pot fi considerate și cursurile de vară pentru profesorii de limbi străine. Funcționând din anul trecut, ele aduc în 1971 nouăzeci și șase de cursuri de învățare a limbii franceze și a limbii germane. Pe lângă acestea, în unele unități sunt organizate cursuri de perfecționare pentru profesorii care se prezintă la definitivare. În vacanța următoare îi avem în vedere pe profesorii aspiranți la gradul II. Nu organizăm cursuri propriu-zise pentru cei ce doresc să obțină gradul I, dar le acordăm asistență științifică necesară.

— În ordinea importanței, așa cum în continuare cursurile destinate celor ce se pregătesc pentru obținerea gradelor didactice. Ele au un caracter facultativ, dar se sînt cerute de candidații și se bucură de o mare frecvență. Au funcționat în vacanța de iarnă cursuri pentru profesorii care se prezintă la definitivare. În vacanța următoare îi avem în vedere pe profesorii aspiranți la gradul II. Nu organizăm cursuri propriu-zise pentru cei ce doresc să obțină gradul I, dar le acordăm asistență științifică necesară.

— Pe lângă beneficiile de cursuri de perfecționare în arta organizării și conducerii inspectorilor generali ai inspectoratelor școlare județene; vor trece prin cursuri de perfecționare inspectorii de specialitate, directorii de licee și de școli generale, precum și alte cadre didactice. În anul 1971, circa 27.000 de cadre didactice vor trece printr-o formă sau alta de perfecționare ceea ce, evident, va avea repercursiuni ferice asupra învățămîntului nostru. Misiunea noastră, a instituției, este să asigurăm nivelul științific corespunzător tuturor acestor cursuri la care cadrele didactice nu vin ca elevi sau ca studenți ci ca specialiști care adaugă culturii lor noile achiziții ale științei și didacticii.

— Pe lângă beneficiile de cursuri de perfecționare în arta organizării și conducerii inspectorilor generali ai inspectoratelor școlare județene; vor trece prin cursuri de perfecționare inspectorii de specialitate, directorii de licee și de școli generale, precum și alte cadre didactice. În anul 1971, circa 27.000 de cadre didactice vor trece printr-o formă sau alta de perfecționare ceea ce, evident, va avea repercursiuni ferice asupra învățămîntului nostru. Misiunea noastră, a instituției, este să asigurăm nivelul științific corespunzător tuturor acestor cursuri la care cadrele didactice nu vin ca elevi sau ca studenți ci ca specialiști care adaugă culturii lor noile achiziții ale științei și didacticii.

— Pe lângă beneficiile de cursuri de perfecționare în arta organizării și conducerii inspectorilor generali ai inspectoratelor școlare județene; vor trece prin cursuri de perfecționare inspectorii de specialitate, directorii de licee și de școli generale, precum și alte cadre didactice. În anul 1971, circa 27.000 de cadre didactice vor trece printr-o formă sau alta de perfecționare ceea ce, evident, va avea repercursiuni ferice asupra învățămîntului nostru. Misiunea noastră, a instituției, este să asigurăm nivelul științific corespunzător tuturor acestor cursuri la care cadrele didactice nu vin ca elevi sau ca studenți ci ca specialiști care adaugă culturii lor noile achiziții ale științei și didacticii.

Uzina „23 August“ București

Primește înscrieri pentru vacanța la locul de muncă cu durata de 2 ani, pentru meseriile:

- Forjori.
- Oțelari.

SE PRIMESC ABSOLVENȚI A 8 CLASE, VIRSTA 15—18 ANI, DIN JUDEȚELE: ILOFOV, IALOMIȚA, TELEORMAN, BUZĂU, PRAHOVA, DIMBOVIȚA.

Pe timpul școlarizării, elevii primesc indemnizație conform instrucțiunilor în vigoare.

Se asigură cazarea în căminul uzinei.

Înscrierile se fac zilnic la Serv. Învățămînt al Uzinei „23 August“ București, B-dul Muncii 256, sector III, telefon 43 04 40 interior 4.

(Urmare din pag. 1)

III. INTERCONTINENTAL ȘI „CISMEAUA ROȘIE“ SUB BOTEZUL FULGILOR. Cele două mari clădiri a căror prezență a schimbat încă de acum fizionomia centrului Capitalei ne primesc, cu peisajul lor de șantier încă deschis acoperit de husa albă a zăpezii. Astfel, senzația că cele două mari construcții sînt „gata“ este aproape deplină.

„Primii oaspeți la Intercontinental: fulgii de zăpadă“.

Cea dintâi premieră la „Cismeaua roșie“: ninsnoarea.

IV. ULTIMELE ZILE ALE ORAȘULUI DE TURTA DULCE. În Orașul Copiilor de la Obor se pregătește „închiderea“. Moș Gerila se pregătește de ducă. Asta ne-o mărturisesc ei; alfel nu se simte în aer nimic „tragic“. Pe derdelușul toboganului din Palatul cu oglinzi, șirul de copii e nesfîrșit. Albă ca

RIVALII SPORTULUI ÎN BUGETUL DE TIMP AL STUDENTULUI

O investigație cu caracter sociologic efectuată de prof. dr. C. I. Bucur, șeful catedrei de educație fizică de la Institutul politehnic din Timișoara, ne relevă o situație neașteptată privind modul în care se consumă studentul bugetul de timp liber.

„O cercetare personală mi-a relevat faptul că astăzi sînt mult mai puțini studenții interesați și angrenați efectiv în mișcarea sportivă decît acum 20 de ani — ne-a spus prof. dr. C. I. Bucur. Un singur criteriu: acum 20 de ani înregistram doar un număr de 10.000 de studenți de educație fizică, astăzi procentul a crescut la 15 la sută. Efectul? În rîndul studenților de la Facultatea de medicină timișoreană, spre exemplu, s-a mîrit numărul a celor care au deformații morfo-funcționale, de la 10 la sută la 20 la sută.

Pe centrul nostru universitar, am constatat că timpul liber are următorul profil: 49,9 la sută din bugetul de timp liber, studenții îl consumă în cadrul activităților culturale, unde intră: audiții de radio, vizionarea programelor T.V., film, lectura ziarelor și literaturii, spectacolele etc. Fetele rezervă un procent și mai mare: 55,1 la sută din acestor preocupări. Sportul, activitatea fizică se distribuie astfel: activitatea sportivă organizată ocupă 8 la sută la băieți și 5,3 la sută la fete; activitatea sportivă individuală, neorganizată — 4,2 la sută; excursiile — 1,2 la sută, în vreme ce pentru activitățile amuzante (reuniuni de dans, baruri, cafele, cîntecuri) studenții consumă 3,7 la sută din bugetul lor de timp liber.

Aceste date sînt, e limpede, concluzive pentru ceea ce vrem să demonstrăm. Ele atestă că tineretul universitar — și nu numai această categorie — e supus în ultimii ani și care nu există, sau zicem, cu 15—20 de ani în urmă: localurile au apărut ca clupurile și fac sportului, din nefericire, o mare concurență. La acestea a contribuit, desigur, treburile s-o spunem, și faptul că baza materială a sportului nu s-a dezvoltat în aceeași măsură. Dacă oferim tinerilor un bazin de înot, vom vedea că nu mai e nevoie să-i mobilizăm.

De altă parte, apariția fenomenului în discuție a fost favorizată de lipsa unei educații în acest sens din partea părinților și a școlii“.

ȘI TOTUȘI SE POATE!

Un raid-anchetă efectuat de reporterii al ziarului nostru în mai multe centre universitare, pentru a vedea cum este folosită ziua de duminică în scopul organizării de acțiuni sportive cu caracter de masă a relevat, cu totul surprinzător, că din agenda sîrșitului de săptămîni lipsese, în mod inexplicabil, mișcarea, sportul în aer liber. Desigur, aceasta se întîmplă în acele facultăți și institute în care activitatea sportivă este slab orientată, condusă și organizată și nu se face efortul pentru crearea unor condiții minimale. La Petroșani, pentru cei 1.100 de studenți, nu se înființează, sala, terenurile, în duminea raidului nostru, erau goale. La Pitești, din cei 800 de studenți doar 20 erau antrenati la o acțiune sportivă. În centrul universitar Iași, cu o populație de circa 15.000 de studenți, totul se rezuma la campionatele universitare de atletism — etapă pe centru, la care erau prezente... 40 de participanți. La două din complexele de cămine, cuprinzînd, fiecare, cîte 4.000 de studenți, nu există, de altfel, un minimum de amenajări sportive.

Studenții de la A.S.E. București, în număr de circa 8.000, n-au, la rîndul lor, nici un fel de dotare sportivă, nu inițiază și nu desfășoară nici un fel de activitate.

Să fie oare imposibil de realizat dezideratul major al organizării de acțiuni și activități sportive pentru masa studenților? Experiența pe care o furnizează unele facultăți și institute din Timișoara, Cluj, Oradea, Brașov etc., demonstrează că acolo unde există oameni cu inițiativă, buni organizatori, responsabili față de îndeplinirea sarcinilor fundamentale, dincolo de neajsurile materiale care sînt atât de frecvent însoțite, se face sport de masă în rîndul studenților, se rezolvă pe parcurs cu forțe și mijloace proprii și problemele bazei materiale.

La Institutul politehnic din Cluj, spre exemplu, foarte multe dintre căminele studențești au fost dotate cu gantere confecționate chiar în atelierul propriu ale institutului. Iată cum un mare număr de studenți practică astfel în mod cotidian exerciții fizice. La Oradea pot fi înținuți în permanență pe terenurile de sport — în majoritate amenajări proprii — foarte mulți studenți din toți anii de studii, de la toa-

lul să facă sport cînd are timp și dispoziție. Metoda cu fluturul pe culoar, deșteptarea“ razonă și perimată. Este necesar să se aplice dispoziția ministerului și a U.A.S.R. care prevede ca în orarul profesional să existe — pe grupe, pe ani, pe facultăți — o după-amiază liberă dedicată exclusiv sportului. Pentru aceasta sînt necesare, desigur, măsuri organizatorice comune ale A. S. și catedrelor. Pe de altă parte, contribuția pe care trebuie s-o aducă catedrele de specialitate la organizarea și desfășurarea activităților sportive de masă nu se poate rezolva prin încredințarea acestor răspunderi unui singur cadru didactic, în vreme ce alte cadre nu au nici sarcini de cercetare nici pe linia sportului de performanță, limitîndu-se la îndeplinirea obligațiilor didactice. Se resimte acut, apoi, necesitatea redactării unor programe de educație fizică, cu exerciții ilustrate captivante, atrăgătoare, cu indicații metodice, programe care să fie amplasate în fiecare cameră de locuit, pe culoarele căminelelor în instituite. De aici, posibilitatea ca studenții să-și aleagă singuri ramura de sport pe care preferă s-o practice, să își descopere ei înșiși „vocea sportivă“ și, ca

dar după etapele pe facultăți în-țră în joc sportiv de performanță și, de aci înainte, intervin interesele cluburilor care preiau, alături de catedre și organiza-re. E un paradox care trebuie înțeles. În acest sens scoțese că formula asociațiilor sportive ale studenților ar fi o soluție care să elimine echivocul și a-runcarea răspunderii de pe un factor pe altul.

făcut — din partea Ministerului Învățămîntului — o repartitie necorespunzătoare, mai mult simbolică, a fondurilor destinate sportului: în cele 29.500.000 lei afectate dezvoltării sportului în anul 1970, doar 500.000 lei au fost alocați pentru activitatea de masă, suma care, raportată la numărul studenților țării care au dreptul să beneficieze de aceste avantaje, ne arată că revin mai puțin de 5 lei pentru fiecare student. Dar și aceste fonduri s-au folosit nu pentru extinderea spațiilor, amenajări și dotări, ci pentru susținerea activităților competiționale din centrele universitare. De altfel, este concludent faptul că din cele 115 noi terenuri planificate și amenajate și date în folosință în 1968—1970, nu s-au realizat decît 35. Se continuă, nejustificat, construirea și lărgirea complexelor studențești fără un minimum de amenajări sportive, după cum însuși ministerul cedează cu ușurință baze sportive (cele Carpați și stadionul Medicină din București — spre exemplu) fără a face efortul de a le înlocui, și fără a preținde, așa cum prevede legea, să primească spații corespunzătoare în locul celor cedate.

DE CE SÎNT GOALE AMFITEATRELE SPORTULUI STUDENȚESC? *

urmare, ei înșiși să se constituie, după aceste criterii, în echipe, urmînd ca A. S., catedrele să le creeze condiții materiale și tehnice. Acestea pot fi realizate, cu eforturi materiale minime chiar și la centrele universitare. Nu ar fi lipsit de interes să se studieze și eventual, să se introducă — la început experimental — lecții de educație fizică, în toți anii de studii, pentru că toți studenții, nu numai cei din anul I, au nevoie de mișcare“.

Dr. C. I. BUCUR: „Opțez pentru îmbunătățirea conținutului activităților sportive în sensul renunțării la canoanele vechi, și introducerea elementelor noi, moderne, atractive, cu priză la tineri. Personal am constatat că lecțiile de educație fizică cu grupe mixte, fete și băieți, prezintă mult mai multă atractivitate și elementul de seriozitate a sportului sîmbor. Consider că gimnastica trebuie practică pe un fond muzical, aceasta corespunzînd mai deplin cerințelor lineare și fondulelor psihologice actuale: în acest fel reacțiile negative, șocante, de crispare și neplăcere la efort sînt înlăturate. Un experiment mi-a relevat că o seară de dans echivalază — ca efort — cu 10 km marș sau alergare, aparatul locomotor fiind solicitat la fel în ambele cazuri. Trebuie să ținem seamă, în acest domeniu, de mutațiile fizice care au avut loc în ultimii ani: înălțimea de azi e mai precoce — ca distanță în timp — cu 2 ani. De aceea, pentru a determina tinerii să practice exerciții fizice, sportul, să creăm un cadru plăcut, care să-i atragă și să venim în întîmpinarea și cuprînderii lor preferințelor lor vizînd viața modernă, oferindu-le, deci, posibilitatea să practice dansul sub toate formele“.

plin, precum și o autentică permanență. Drumul spre acest succes a fost facilitat și de o propagandă adecvată, cu imagini care stimulează și invită studenții să facă sport chiar în cămine, unde alături de mijloacele materiale există, în fiecare cameră, tablele în care sînt prezentate programe de gimnastică complete, variate, pentru tot felul de categorii de vîrstă și de condiție fizică. Și studenții noștri, fete și băieți deopotrivă, iac gimnastică!“

în LOC DE CONCLUZII

Fără îndoială, tabloul prezentat mai sus îngăduie cristalizarea unor opinii și concluzii despre condiția actuală a sportului de masă universitar. Sperăm că cele vor găsi audiență cîvenită la cei cărora le revin principalele răspunderi în acest domeniu.

• Este necesară o analiză severă a modului cu sprijinul organelor sportive județene și municipale, inclusiv C.N.E.F.S. la nivel central, activitatea sportivă de masă din mediul universitar, luîndu-se măsuri de sancționare a celor care nu și respectă obligațiile stabilite prin lege în acest sens.

• Reglementările actuale trebuie reconsiderate, îmbunătățite, alți în ce privește crearea unui organism unic, care să răspundă de întreaga activitate sportivă din instituțiile de învățămînt superior, precum și în direcția asigurării unui sistem competițional cu caracter de permanență și regularitate. În același context se înscrie necesitatea de a găsi rezolvări optime pentru investirea unor studenți cu răspunderi pe linie sportivă la nivelul grupelor și anilor de studii: se știe, în momentul de față, comisiile sportive funcționează în forme ce se dovedesc necorespunzătoare, iar la nivelul grupelor și anilor nu există responsabili cu sportul.

• Necesitățile de ordin psihofiziologic impun, după opinia generală, extinderea lecțiilor de educație fizică la toți anii de studii în formele cele mai adecvate. În același timp, trebuie reconsiderat conținutul lecțiilor de educație fizică, în sensul sporirii atractivității și eficienței lor.

• Un accent deosebit trebuie pus pe organizarea de cercuri și acțiuni de inițiere a studen-

țării în acele discipline sportive pentru care acțiunile manifestă interes și au aptitudini, urmîndu-se ca, pe această cale, să fie stimulat practicarea individuală, spontană a sportului.

• Din acest proces nu poate lipsi stabilirea unor răspunderi precise pentru tot corpul didactic de care dispun catedrele de educație fizică, preschimbînd caracterul oarecum facultativ al prezentei cadrelor de specialitate la acțiunile sportive de masă într-o obligație profesională.

• Este necesară o analiză severă a modului cu sprijinul organelor sportive județene și municipale, inclusiv C.N.E.F.S. la nivel central, activitatea sportivă de masă din mediul universitar, luîndu-se măsuri de sancționare a celor care nu și respectă obligațiile stabilite prin lege în acest sens.

• În privința bazei materiale a sportului universitar s-au întreprins și finalizat prea puține inițiative locale, după cum s-a

V. CĂBULEA
O. PAUN

*) (Urmare din nr. 6728)

HANDBAL Revelații și decepții

Prima constatare cu care țî-o impune vizionarea celor 15 partide de handbal masculin, din cadrul turneului de sală — desfășurate pe parcursul a trei zile — este cea care vizează valabilitatea și eficiența acestei inovații competiționale: introducerea în calendarul competițional a turneelor de sală, excelente examene și teste privind pregătirea echipelor, rezistența la efort în regim de maximă solicitare — ca în competițiile internaționale oficiale — aprecierea calității handbalului practicat de o formație sau alta și prin criteriul posibilității comparației etc. Sigur multe dintre partide (Steaua-Politehnica Galați: 23—10, Steaua-Știința Lovrin (proaspăta promovată): 24—7 etc.), prin diferența prea mare de scor, nu suscită un interes deosebit. Dar, cele trei zile au oferit un număr de meciuri extrem de echilibrate, deosebit de interesante echilibrului, desfășurate erau echipele Bucurestene, cu lotul puternic și o experiență competițională îndelungată: Dinamo București-S.C. Bacău: 15—14, Univ. București-Dinamo Brașov 16—14; Dinamo București-Voința București: 12—9; S.C. Bacău-Politehnica Galați: 14—14. Aceasta dovedește că handbalul trăiește din nou un proces de emancipare și în provincie.

E mai greu de făcut aprecieri asupra calității spectacolului handbalistic. Se pare că tot mai mult jocul de handbal — și nu numai la noi — își pierde din frumusețe datorită faptului că fantezia jucătorilor este îngrijărită de antrenorii prin subordonarea jocului unor scheme și idei tactice rigide, aproape matematic.

Dacă mai adăugăm la aceasta și unele arbitraje ce doveză înecori lipsa de competență, alături de decizie fermă (vezi arbitrajul meciului Dinamo București-Voința prestat de Ch. Popescu și I. Ionescu) exclusiv reușita voință, intenția — avem și argumentul motivelor de decepție.

BASCHET DESPRE DISCIPLINĂ

Turneul de baschet disputat timp de 4 zile la Timișoara (cel de al doilea din turul secund al campionatului național masculin) ne-a prilejuit din nou câteva reflecții. Prima din acestea se referă la lipsa de calificare a unora dintre antrenorii divizionarelor, care fie că sînt specializați în alte discipline sportive, fie că sînt absolvenți ai unui institut de profil. Chiar dacă unul dintre acești antrenori deține o bogată experiență, în jocul echipelor pe care le conduce și mai ales în pregătirea acestora se resimte în fire sub aspectul condițiilor fizice, fie sub aspectul resurselor tactice — lipsa unor cunoștințe de strictă specialitate, a unei competențe autorizate. Universitatea și Politehnica Cluj, Politehnica Brașov, I.C.H.F. București, Parul au, credem, chiar cu actualele loturi de jucători, posibilitatea reală spre a obține rezultate mai bune, de a se pregăti la un nivel mai înalt. A doua concluzie, — care ne obligă să revenim asupra unui aspect care l-am criticat și cu alte prilejuri — privește munca educativă dusă de antrenorii formațiilor divizionare cu jucătorii pe care îi au în pregătire. Există câteva echipe ai căror jucători își concentrează în permanență atenția mai mult asupra arbitrajelor, a altercațiilor cu adversarii și a observațiilor la adresa coechipierilor, în loc să-și îndrepte în mod firesc preocupările asupra jocului în sine. Regretabil mi se pare, mai ales, că printre aceste echipe se numără formații de frunte din baschetul nostru — Steaua, Dinamo, Politehnica Galați — al căror antrenori — Vasile Popescu, Dan Niculescu, Petru Vasiliu — se bucură de un binecunoscut prestigiu, de autoritate ca specialiști și educatori. Jucătorii trebuie să înțeleagă că pentru totdeauna că, indiferent de greseli săvîrșite de arbitri — și au fost comise multe erori de arbitraj în turneul de la Timișoara — ei nu au dreptul să-și manifeste nemulțumirea, să ceară socoteala conducătorilor de joc, să agite spiritele, oricum tensionate de disputa sportivă.

În ceea ce privește arbitrajul, acestea nu au strălucit oferind numeroase mostre de interpretare greșită sau contradicție la regulamentul de joc, de lipsă de autoritate și decizie în teren. S-au detașat, totuși, printre un plus de atenție și obiectivitate, G. Chirulea, M. Aldea, D. Chiriac, I. Petruțiu, cei mai valoroși arbitri de baschet de care dispunem la ora actuală. Referitor la rezultatele propriu zise, turneul din sala Olimpia a adus o serie de surprize care într-un fel au sporit atractivitatea luptei pentru titlu. Astfel, campionii, Dinamo București, pierduseră două surprize 66-71 cu Univ. Timișoara și 76-78 cu Steaua și a câștigat în extremis (60-59) în fața Univ. Cluj. În timp ce două dintre următoarele (Politehnica București și Univ. Timișoara) au câștigat toate meciurile. La rîndul său, Rapid București — cea mai omogenă formație divizionară — a produs o veritabilă surpriză, învingînd pe Univ. Cluj (cu Rühring și Viz) accidentat și cu numai doi jucători în rezervă — de ce? și pe Steaua, revenind astfel în plutonul frunții.

P. OVIDIU

PRIMA ZI CU ZĂPADĂ

